

4 ТѢрѣнѣ самѣ въ четѣхъ на-оныхъ които слѣзѣнѣватѣ въ ровѣхъ: быдохъ както оный чело-
вѣкъ който нема никаква сила:

5 Оставѣнѣ междѣ мѣртвыте, както оныя които сѣ утрепани, (и) лежатѣ у гробѣхъ, за които не се сецашѣ въѣке, и които сѣ прѣсѣчени въ рѣката Ти.

6 ТѢрилѣ си ме въ най дълбокѣа ровѣ, въ темнината, въ дълкѣныте.

7 На мене си утвѣрдилѣ лютоствѣта Твоя, и сичкѣте бѣри Твои привѣлѣ си (на мене). *Διάψαλμα.*

8 Отдалѣчилѣ си познаницѣте ми въ мене: направилѣ си ме гнѣсотѣ камъ ниѣхъ: затворѣнѣ самѣ, и не можемъ да излѣземъ.

9 Окоото ми изнемоше въ възлюбленѣето: Тебѣ повикахъ, Господи, сичкѣй день: прострѣхъ камъ Тебѣ рѣцѣте ми.

10 Да ли въ мѣртвыте ще правишъ чѣдеца? или умрѣлите ще востанатѣ, (и) ще Те хвалѣтѣ? *Διάψαλμα.*

11 Да ли во гробѣхъ ще повѣстѣватѣ милостѣта Твоя, (или) истината Твоя въ погибѣлѣта?

12 Да ли ще сѣ познаатѣ въ темнината чѣдѣсата Твои, и правдынѣта Твоя въ мѣстото замобаренно?

13 Но азъ камъ Тебѣ, Господи, извикахъ: и утренната ми молитѣа ще Те пристигне.

14 Защо ли, Господи, отѣзрашѣ дѣшѣта ми, (и) скрѣвашѣ лицето Твое въ мене?

15 Оскорѣнѣ самѣ и уталожѣнѣ (ѣоще) въ младостѣ: страдамъ въ устращенѣата Твои, (и) намирамсе въ недѣзмѣнѣе.

16 На мене прѣйдохѣ гнѣвовете Твои: устращенѣата Твои прѣкосѣха ме.

17 Както воды вѣлихѣ ме сѣкѣй день: слово кѣспѣи ме замѣколихѣ.